

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֵׁת יִתְרוֹ כ' שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

יתרו הגיע והצטרף לבני ישראל. באשר ראה שמשה רבנו עסוק עמם כל הזמן, הציע שמשה יתן חלק מהתפקיד לשופטים ראויים.

משה שאל את ה', וה' הסכים עם כן שתכניתו של יתרו היא תכנית טובה. לכן משה שמע, ולמרות שחשב שהוא עדין יכול לקשר את בני ישראל לה' כפי שהוא קשור.

משה בחר את השופטים הטובים ביותר שיכל למצא עבור בני ישראל.

בני ישראל שאלו את השופטים את כל השאלות שלהם ואם היתה שאלה קשה מדי, הם הביאו אותה בפני משה. יתרו נשאר כדי לראות איך משה מכונן את השופטים ואז החליט לחזור למדין לעזור לבני משפחתו האחרים להתגבר.

תְּהִלִּים / יוֹם כ' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ"ז-ק"ג

בסופו של הפרק הראשון מהתהלים של היום (אותו אמרים בקבלת שבת ולפני תפילת כל נדרי ביום כפור) יש פסוק "אור זרוע לצדיק".

המדרש מלמד שכאשר ה' ברא את העולם, היה בו אור חזק מאד. אבל הוא היה חזק מדי בכדי שהעולם יוכל לשאת אותו. לכן ה' גנז אותו עבור הצדיקים בביאת משיח.

זו המשמעות של הפסוק – ה' "זרע" את האור של משיח עבור הצדיקים. כאשר אתה זורע משהו, זה צומח וגדל וכך גם האור יגדל.

כשמשיח יבוא, אפלו אור השמש יהיה פי שבע ממה שהיה בששת ימי בראשית.

אולם יש מקום בו אפשר למצוא את האור גם בגלות- בתורה

תניא / לקויטי אמרים פרק כ"ג (כ' שבט, שנה מעברת)

מה קורה כאשר אדם נוהג ברכב? האם הרכב מחליט לאן הוא רוצה ללכת, או באיזו מהירות לנהוג? כמובן שלא! הרכב נוסע רק למקום שאליו רוצה הנהג לנסע.

היום יום / כ' שבט

בהיום יום של היום מסביר הרבי על פי מכתבו של הרבי הרש"ב, כיצד נוטלים ידים לסעודה על פי הנהגת הרבי המהר"ש,

1. נוטלים ידים על כל יד שלוש פעמים רצופות
2. מהמים שנותרו בסוף הנטילה לוקחים מעט בכף היד השמאלית
3. משפשפים את שתי הידים.

הרבי כותב שבדורות הקודמים, אכלו בחב"ד, היו הרבה נשים שהיו נוטלות רק פעמים (בין שיש הרבה מצוות שנשים פטורות מהן). אולם כיום, גם הנשים קבלו על עצמן את תוספת ההדור, וכלם נוטלים באפן המהדר ביותר, שלוש פעמים על כל יד.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ה

המצוה היומית, היא אותה מצוה שלמדנו בימים האחרונים, **מצות עשה רמ"ה**, על אדם שמוכר או נותן משהו לאדם אחר.

התורה מלמדת שיש לקנות את הדבר, על ידי שמראים שהוא שייך לאדם שקנה. אחת הדרכים היא על ידי שמגביהים את החפץ.

רמב"ם / הלכות שלוהים ושתפים פרקים ה', ו', ז'

ברמב"ם היום לומדים עוד על שתפים:

- פרק ה'** - לומדים מה קורה כאשר אחד השתפים לא עושה את מה שסכמו ביניהם. אם הוא מכר תפוחי אדמה במחיר נמוך מדי, עליו לשלם לשתף, את הכסף שאבד.
- אולם אם מכר אותם בהרבה כסף, הם מתחלקים בסכום.
- פרק ו'** - מלמד על סוגי שתפות בהם אדם אחד נותן את הכסף והאדם השני עושה את כל העבודה.
- פרק ז'** - מלמד מה קורה כאשר האדם שמבצע את העבודה לא מבצע אותה כראוי.

דרכי החסידות / מדות טובות

בשנים הראשונות של הנשיאות של הרבי, היה בחור שנכנס לרבי ליחידות הראשונה. לפני שנכנס ליחידות, הוא הלך למשפיע ושאל אותו מה עליו לומר לרבי. המשפיע אמר לו לשאל את אשר על לבו - את מה שמפריע לו. על המכתב שכתב לרבי לפני היחידות הוא כתב שהוא רוצה עצה לגבי המדות הרעות שלו.

כשהבחור נכנס ליחידות, הרבי קרא את הפתק ואמר: מה שאתה כותב על המדות הלא טובות,

צריך להפטר מהם. אבל על הגאווה שלך - עליך להשתמש בה שכן כְּאִשֶּׁר אֲנִישִׁים שְׁעוֹבְדִים אֶת ה' מִסְתַּכְּלִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, הֵם מְקַנְאִים בְּכָל הַטּוֹב שֶׁאֵתָה עֲשִׂיתָ וְרוֹצִים לַעֲשׂוֹת אִפְלוּ יוֹתֵר מִכָּךְ.

תַּפְלָה / אֵלוּקֵי נְצוּר

מְקַדֵּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נַחֲמָה צָפָה בַּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

בְּתִקּוּפַת הַגְּמָרָא חֲכָמִים רַבִּים נִהְגוּ לְהוֹסִיף תַּפְלוֹת אִישִׁיּוֹת בְּסִיּוּם תַּפִּילַת שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה. אַחַת הַתַּפְלוֹת הַפְּכָה בְּהַמְשָׁךְ לְהִיּוֹת חֶלֶק מִשְׁמוֹנָה עָשָׂרָה לְכָלֵם, "אֵלוּקֵי נְצוּר". מְבַקְשִׁים מֵה' שְׁיַעֲזֹר לָנוּ לְהִתְנַהֵג כְּרֵאוֹי לְאֲנָשִׁים אַחֲרִים. אוֹמְרִים "אֵלוּקֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי" - ה' שְׁמֹר עַל הַלְשׁוֹן שְׁלִי.

מְבַקְשִׁים מֵה' לְעֲזוֹר לְדַבֵּר לְאַחֲרִים בְּיִשְׁרָה, לֹא לומר מִלִּים לֹא מִתְאִימוֹת אוּ לְהַעֲמִיד פָּנִים כְּאִשֶּׁר בְּאַמַּת מִתְפַּנְּנִים לְהַזִּיק לְאַחֲרִים.

מְבַקְשִׁים מֵה' שְׁיַעֲזֹר לְהִתְרַחֵק מִמְחֻלְקַת וְאִפִּילוּ לֹא לְחַשֵּׁב רַע עַל אָדָם אַחֵר. מְבַקְשִׁים מֵה' שְׁנִהְיֶה עֲנוּיִם, וְשֶׁה' יִפְתַּח אֶת לְבָבוֹ לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה וְלִרְצוֹת לְקַיֵּם מִצְוֹת וּלְהִתְחַבֵּר לָהּ. אִם מִיִּשְׁהוּ אוּ כֹחַ כְּלָשְׁהוּ מְנַסֶּה לְמָנוּעַ מֵאַתְּנוּ לַעֲשׂוֹת זֹאת, ה' יִשְׁמֹר אוֹתָנוּ מִפְּנִיָהֵם.

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / כַּחוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ

מְקַדֵּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה מֵרַת מְרִים צִימַעֵל בַּת הַרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיֶדְמָן

הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת שֶׁלִּפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ, יִהְיוּ זְמַנִּים קָשִׁים מְאֹד לְעַם יִשְׂרָאֵל. כָּל יוֹם יִהְיֶה קָשָׁה יוֹתֵר מֵהַיּוֹם שֶׁקּוֹדֵם לוֹ... מִדּוּעַ אוֹמֶרֶת לָנוּ הַגְּמָרָא דָּבָר שְׂכָזָה?

הֵאֵם זֶה כְּדֵי שְׁנִהְיֶה בְּמַצַּב רוּחַ עָצוּב חַס וְשָׁלוֹם? לְהַרְגִּיז אוּ לְהַכְעִיס אוֹתָנוּ? הַרְבֵּי מְסַבֵּיר שֶׁהַסְּבָה לְדַבְּרֵי הַגְּמָרָא הִיא כִּי לִפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ יִהְיוּ כַּחוֹת מִיְחָדִים מִיְדֵי יוֹם שֶׁאֲפָשֶׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם כְּדֵי לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הָאֲתַגְרִים מִיְדֵי יוֹם.

הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת כְּדֵי שְׁנִבְחִין כִּי כְּאִשֶּׁר ה' נוֹתֵן כַּחוֹת, זֶה לֹא סֵתֵם דָּבָר נְחָמֵד שֵׁישׁ. ה' נוֹתֵן אוֹתָם כִּי צָרִיךְ אוֹתָם כְּדֵי לְהִתְגַּבֵּר עַל הַקְּשָׁיִים וּלְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ. לָכֵן צָרִיךְ לְהַקְפִּיד לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּכַּחוֹת שֶׁה' נָתַן לָנוּ כְּמִיטֵב יְכַלְתָּנוּ.